

Κατά Μάιον του 1821, τον καιρόν της επαναστάσεως των Ελλήνων κατά των Τούρκων, επαναστάτησεν και η Χαλκιδική, η δε χώρα μας αριθμούσα υπέρ τας 500 οικογενείας κατεστράφη παντελώς ως και ο τότε μόλις προ δεκαετίας κτισθείς Ναός μας, παραδόσαντες τα πάντα εις παρανάλωμα του πυρός. Ολίγον προ της εισβολής των Τούρκων, οι ενταύθα χριστιανοί συναθροίσαντες τας Αγίας εικόνας του Ναού απέκρυψαν εις βατοειδές τι μέρος ολίγον μακράν αυτού, ακριβώς πέραν της Κρανίτσης εις τον κήπον του Κρομμυδά. Αλ' ευρόντες αυτάς οι αλητήριοι αγαρηνοί, όλως ασεβώς δια μαχαιρών κατεξέσχισαν και τω πυρί πάσας παρέδωκαν. Πλην, ω του θαύματος, ώσπερ η βάτος του Μωυσέως καιομένη ου κατεφλέγετο, ούτω και η παρούσα Αγία Εικών της Υπερευλογημένης Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, πληγών και εγκαυμάτων πολλών τα ίχνη φέρουσα, απέστη και εκρύβη απ' αυτών περισωθείσα. Είτα πλέον των 5 μηνών μείνασα εκτεθειμένη εις τας θερμοτάτας του ηλίου του θέρους ακτίνας και εις την υγρότητα των βροχών και της νυκτός, εις ουδέν εβλάβη το άγιον πρόσωπόν Της, ως μέχρι του νυν φαίνεται. Ειρηνεύσαντος του τόπου ανεύρεν χριστιανός τις εις το ίδιον μέρος και την μετέφερεν εις το χωρίον Αδάμ. Πλην ποθούσα να επιστρέψει και αύτις εις την ιδίαν ημών Πατρίδα δια μετατοπίσεων και οράσεων εφανέρωσεν τον σκοπόν της και ούτω παρελήφθη και μετεφέρθη ευλαβώς υπό των πατέρων μας ενταύθα προς σκέπην και παρηγορίαν. Ταύτα παρεδόθημεν εξ αρχής και νυν έτι μας διηγούνται οι αρχαιότεροι των γερόντων. 1924.